

Dato, 09.03.18

UTARBEIDELSE AV AHADITH-LITTERATUR
FRA ÅR 101 HIJRI TIL CA. 300 HIJRI

FRA 101 EH. TIL CA. 200 EH. (*TABIYYONS TID* [SAHABA KARAAMS FØLGERE])

Dette var tabiyyons tid, altså følgerne til følgerne av Profeten Muhammed ﷺ. De gjorde klar ahadith-bøker ved å samle sammen forskjellig ahadith-litteratur som sahaba karaam hadde etterlatt tidligere. Og slik bevarte man store mengder av ahadith. Men selv om det hadde blitt ferdigstilt ahadith-bøker, var ikke ahadith sortert etter emner. Dette ble gjort senere av de som kom etter disse.

FRA 200 EH. TIL 300 EH. (*TABA TABIYYONS TID* [FØLGERE AV *TABIYYONS TID*])

Dette var gullalderen til ahadith-litteratur. Nå ble ahadith sortert etter beretternes navn og etter emner. Sanne kilder ble skilt fra falske og dermed hadde man samlet dusinvis av beretninger til Profeten Muhammed ﷺ, som det overhodet ikke var noe tvil om deres ektehet. Det er fordi det hadde blitt utformet strenge regler og fremgangsmåter for å sortere ahadith før ahadith-bøker ble laget. De lærde gikk grundig til verks i granskning av overføringskjedene til ahadith. De undersøkte alle kildene (isnaad) til ahadith og basert på dette ble ahadith rangert etter hvor pålitelig de var. Altså ble de klassifisert etter gradene, sahih (ekte), hasan (pålitelig), *dai'f* (svak) osv. Og slik skjedde utarbeidelsen av ahadith-litteratur.

Ahadither kommer derfor generelt sett under tre klasser for verifisering av dens ektehet og pålitelighet:

Sabih (ekte) – Disse har en pålitelig og uavbrutt isnaad (overføringskjede, dvs. kildene er til å stole på) og en matn (hovedteksten i hadith) er ikke i strid med islamsk tro.

Hasan (god) – Disse har en ufullstendig isnaad (dvs. avbrutt overføringskjede) eller at beretternes autoritet til å berette, er i tvil.

Dai'f (svak) – Dette er ahadith hvilkets matn (hovedteksten) eller isnaad (overføringskjeden), er utsatt for alvorlig kritikk. Ahadith lærde ble dermed i stand til å klassifisere ahadith som sahih, hasan, *dai'f*, *maudhu* ...

Så når man hadde samlet alle de ekte ahadithene av Profeten Muhammed ﷺ, og lagt dem inn i bøker og sortert dem etter emner, da først etterpå, ble det laget større samlinger, dvs. "*sibah-e-sittah* (de seks ekte samlingene: *sabih bukhari*, *Sabih Muslim*, *Abu Dawood* osv.)". Dermed ble antallet ahadither selvfølgelig også økt, nettopp pga. at forfatterne til disse store samlingene også inkluderte kopier av den samme hadithen. Det var altså mange repeterente/like/kopier av hadither, forskjellen lå i kun overføringskjedene. For det var ikke slik at det var kun en kjede som gikk opp til Profeten Muhammed ﷺ, nei, det var flere kjeder som gikk opp til Profeten Muhammed ﷺ, altså til den samme hadithen. Derfor virker antallet ahadith større i dag. Ikke fordi noen har oppdiktet falske ahadither i ettertid, som noen orientalistene løgnaktig påstår, slik som orientalistene Joseph Schacht og Goldhizer.

For å bevise det, kan man sjekke antall ahadither nevnt i samlingen, *sabih al-bukhari*. Man vil da innse at hele samlingen inneholder totalt 7,275 ahadither. MEN, dette antallet er inkludert repetisjoner/kopier av de samme ahadithene også. Hvis man tar ut de repetererte ahadithene/kopiene av samme ahadith, vil man ende opp med 2,230 ahadith. Så orientalistenes påstand om at ahadither har blitt oppdiktet i ettertid, er feil uten tvil!